

Supralicitezi și... pierzi

O NOAPTE FURTUNOASĂ de I.L. Caragiale • TEATRUL "MARIA FILOTTI" din BRĂILA • Data reprezentației: 26 mai 1998 • Regia: Mircea Daneliuc • Scenografia: Diana Ioan • Distribuția: Bujor Macrin (Jupân Dumitrache), Nicolae Budescu (Nae Ipingsescu), Cornel Cimpoae (Chiriac), Anghel Deac (Spiridon), Costică Burlacu (Rică Venturiano), Liliana Ghiță (Veta), Monica Zugravu (Zița); în alte roluri: Mircea Valentin, Mihaela Trofimov, Nicolae Țăranu, Ioana Dragu, Nicoleta Brânzia, Jarcu Zane, Marcel Turcoianu, Florin Chirpac, B. Toea.

Cortina se ridică succesiv peste "imaginea" tot mai îndepărtată a Grădinii "Junion", care devine sală de bal mascat... Acest *anșeneu* (procedeu cinematografic simulat destul de stângaci) poate fi "citit" ca un omagiu adus înainte-mergătorului Jean Georgescu (respectiv ecranizării sale din 1943), dar și ca o înglobare simbolică a eroilor în sfera camavalescului existențial. Sugestie erudită, abandonată însă total (deși momentul va fi reluat identic în încheiere), reprezentația derulându-se monotôn și fără haz, mai degrabă în termenii aceluia "zolism" diagnosticat de Călinescu la Caragiale. Naturalism radical ce pare a-l fi contaminat și pe regizorul de film reconvertit la teatru. Uitănd de propriile sale performanțe de regizor și actor, Mircea Daneliuc nu a avut răbdare să-și șlefuiască ideile, lăsându-le să ajungă la rampă în stare brută, acoperite de grundul inestetic al vulgarității și chiar licențiozității. Transferată de la Jupân Dumitrache, senilitatea îi copleșește pe Ipingsescu și Spiridon – la propriu. Nicolae Budescu ratează categoric scena citirii ziarului, iar Anghel Deac anulează definitiv candoarele tristului "hăiat de propocșeală". Psihanalizabilă, similitudinea fizionomică dintre stăpânul gelos și teighetarul zelos are și conotații homosexuale; din păcate, Cornel Cimpoae joacă prea liniar, pe când Bujor Macrin exagerează până la autoepuizare, ambii

fiind depersonalizați și prin costumația stupidă de... "dorobanți". Cel mai atent și-a lucrat rolul Liliana Ghiță, însuflându-i cu nuanțe discrete o Veta "delicată" și "stilată", versată și profitoare, având și meritul de a fi singura din distribuție care vorbește inteligibil. Monica Zugravu, în schimb, țipă de la început și execută mecanic indicațiile regizorale, "asasinând" viitorul Ziței ca personaj. Florin Chirpac e dezorientat de

flash-ul care-l condamnă la o sporadică evocare a lui I.D. Ionescu, când ar fi putut "cătinda" fie la privilegiile "Sfântului Niculae din cui", fie la cele ale "studintelui în drept și publicist". Masivul Costică Burlacu pare travestit amuzant în Rică Venturiano, derutează printr-o prea timpurie bănuire pe binalele decorului (alambicata schelărie ocupând întreaga scenă și funcționând sporadic), convinge în tabloul confruntării cu jupâneasa "onorabilă", dar contrariază definitiv când dă bir cu fugiții. Un final "inedit", adăugat abuziv – ca și un număr de replici fără acoperire. Ceea ce trădează la directorul de scenă-scenarist neîncrederea în echilibrul perfect al textului clasic. În imbatabilul umor caragialesc. Atât de înrudit cu "Această lehamite", exorcism contemporan semnat inconfundabil Mircea Daneliuc...

Irina Coroiu

O noapte furtunoasă

Nicolae Budescu și Bujor Macrin

